

שיבנה בית המקדש...

למה בית-מקדש?

הכמיהה לבניין הבית השלישי היא תמצית הציפייה לבניינה המחודש של האומה היהודית ושיבתה למקומה הראוי לה

יוצא-לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד – המרכז (ע"ר) ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840, טל' 072-2770100, פקס 03-9606169 chabad@chabad.org.il • www.chabad.org.il

נא לשמור על קדושת העלון

קריאת הרבי מליובאוויטש: ללמוד את ענייני המקדש בימי 'בין המצרים'

בימי בין-המצרים יש להרבות בקיום הפסוק "ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה", על-ידי הוספה בנתינת צדקה ובלימוד התורה - "משפט".

בייחוד יש ללמוד את חלקי התורה העוסקים בגאולה ובבניין בית-המקדש, שעל-ידי-זה "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

בראש ובראשונה יש ללמוד את פרשיות תרומה, תצווה ותשא, הפרקים בספר יחזקאל (מ-מג) המדברים על בית-המקדש השלישי, משניות מסכת מידות ומסכת תמיד והלכות בית-הבכירה לרמב"ם.

לימוד העניינים האלה בימינו צריך להיעשות בהתלהבות יתרה, שהרי אנו עומדים ממש על סף הגאולה האמיתית והשלמה, ולכן צריך ללמוד ביתר שאת את ענייני המקדש, שתיכף ומיד ממש יהיו מציאות ממשית, בביאת משיח-צדקנו.

שהשכינה תשוב לשכון בינינו

בניין בית-המקדש הוא תמצית משאלותיו של העם היהודי לדורותיו. כל הצרות והייסורים שעוברים על עמנו הם תולדה של חורבן בית-המקדש, והכמיהה לבניינו מרכזת וכוללת את הציפייה לבניינה המחודש של האומה היהודית ושיבתה למקומה הראוי לה.

בית-המקדש הוא המקום שבו שרתה השכינה והתגלתה, ועם בניינו המחודש תשוב השכינה לשכון בישראל. על כך אנו מתפללים שלוש פעמים ביום – "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים".

בבית-המקדש התקיים הקשר הגלוי עם הקב"ה, על-ידי "כוהנים בעבודתם, לוויים בדוכנם וישראל במעמדם". עם-ישראל שהיה עולה לרגל לבית-המקדש, היה רואה במו-עיניו את השראת הקדושה המופלאה הזאת. לא רק יהודים חשו זאת, אלא גם אומות-העולם, שהיו מביאים קרבנות ומשגרים מתנות לבית-המקדש.

לכן אנו מתפללים לבניין בית-המקדש, אבלים על חורבנו, ומרבים בימים האלה בלימוד תורת הבית ועבודתו, כדי להחיש את בניינו במהרה בימינו.

דברים שכדאי לדעת על בית-המקדש

• בית-המקדש הוא המקום הקדוש ביותר בכל העולם.

• השכינה במקום המקדש לא זזה משם גם עתה, וכבר נאמר (שמות רבה פרשה ב,ב): "לעולם אין השכינה זזה מכותל מערבי".

• עשרה ניסים גלויים נעשו בבית-המקדש, ומהם: לא נראה זבוב בבית-המטבחיים, מעולם לא ניצחה הרוח את עמוד העשן שהיתמר מהקטורת, ולא כיבו הגשמים את האש שעלתה מעצי המערכה שעל-גבי המזבח.

• כל זכר בישראל נצטווה לעלות לרגל לבית-המקדש שלוש פעמים בשנה – בפסח, בשבועות ובסוכות, ולהביא עמו 'עולת ראייה' ו'שלמי חגיגה'. זכר לכך הוא המנהג לעלות לכותל המערבי בשלושת הרגלים.

• בית-המקדש הוא מקום הקרבת הקרבנות. מי שחטא בשוגג, היה עליו להביא קרבן חטאת. חולה שהתרפא, יורדי ים והולכי מדבריות, היוצא ממאסר וכל מי שאירע לו נס – היה חייב להביא קרבן תודה. כמו-כן הוקרבו קרבנות תמיד בכל יום ויום, וקרבנות מוספים בשבתות ובראשי-חודשים ובחגים.

בית-המקדש – מרכז חיי היהדות

השאיפה לבניין המקדש נובעת קודם-כול מן הרצון להיות יהודים שלמים. בית-המקדש יהיה מרכז הקדושה והאמונה של האנושות כולה

בימים האלה, ימי 'בין-המצרים', אנו אבלים על חורבנו של בית-המקדש, אך למעשה, הכמיהה לבניינו מלווה אותנו בכל יום ויום. מבט בלוח-השנה היהודי ובסידור התפילה מבהיר מיד את מרכזיותו של בית-המקדש בהווה היהודית.

שלוש פעמים ביום, בסיום תפילות העמידה, אנו מוסיפים ומבקשים: "שייבנה בית-המקדש במהרה בימינו". גם ליל-הסדר מסתיים בקריאה "לשנה הבאה בירושלים", והכוונה היא שבשנה הבאה נעשה את הפסח בבית-המקדש בירושלים.

לראות את השכינה

למה בית-המקדש חסר לנו כל-כך?

חשיבותו של בית-המקדש נובעת בראש ובראשונה מהמצוות הרבות הקשורות בו. בהעדר בית-המקדש, חיי התורה והמצוות שלנו חלקיים מאוד וחסרים. מקובל לדבר על תרי"ג מצוות, אבל בימינו אפשר לקיים רק כשליש משש-מאות ושלוש-עשרה המצוות. רוב המצוות יכולות להתקיים רק סביב בית-המקדש.

השאיפה לבניין המקדש נובעת אפוא, קודם-כול, מן הרצון להיות יהודים שלמים. היהדות אינה תפילין ושבט בלבד, אלא גם קרבן התמיד וקטורת הסמים, לחם הפנים ומנורת המאור. על כל אלה אנחנו יכולים עכשיו רק ללמוד ולחלום. אך התורה היא תורת-חיים, תורה שצריכה להיות מיושמת בתוך המציאות, ולכן אנחנו מחכים ומצפים להתממשותה המלאה, בבניין המקדש.

בית-המקדש איננו מקום לעבודת הבורא בלבד. זה גם המקום שבו הקב"ה שוכן ומתגלה לעמו. אחת ממצוות התורה היא העלייה לרגל – "לראות את פני ה' אלוךך שלוש פעמים בשנה". אומרים חז"ל: "כשם שבא לראות, כך בא לראות". כלומר, כשם שיהודי בא למקדש כדי להראות את עצמו לפני האלוקים, כך הוא בא לראות "את פני ה' אלוךך" – לראות את פני השכינה.

המשנה מתארת את עשרת הניסים שהיו מתחוללים בתדירות בבית-המקדש. כל עולה לרגל היה רואה את חוקי הטבע משתנים. הוא לא היה נזקק לאמונה כדי להכיר בכך – הדברים היו גלויים לעיניים. הכול היו רואים את השכינה האלוקית שורה בבית-המקדש, ביטוי להשראת השכינה בעם-ישראל, וממנו הייתה האורה

יוצאת לכל העולם כולו. אנו מצפים ומייחלים לבניין בית-המקדש, משום שאז "תחזנה עינינו" בשובו של הקב"ה לציון.

בית-תפילה לכל העמים

בית-המקדש השלישי עתיד להיות בדרגה עליונה לאין-שיעור. אפילו אומות-העולם יתייצבו לשמור עליו ויראו בו את הדבר היקר והנשגב ביותר. וכך הנביא אומר: "כי ביתי בית-תפילה ייקרא לכל העמים".

אמרו חז"ל, שלו היו הגויים יודעים את עוצמת הברכה והשפע שהם מקבלים מבית-המקדש, היו מקיפים אותו בשרשרת אנושית חיה כדי להגן עליו. בימי הבית הראשון והשני לא ידעו זאת הגויים. כשייבנה בית-המקדש השלישי, יחוו זאת גם אומות-העולם, ולכן בית-המקדש יהיה מרכז הקדושה והאמונה של האנושות כולה.

אין ספק שעלינו להכין את הקרקע הרוחנית לקראת בניין הבית השלישי, לפתח את תודעת המקדש וללמוד את ענייניו והלכותיו, הכנה לבניינו במהרה בימינו.

רמב"ם, הלכות בית-הבחייה

● מצוות עשה לעשות בית לה' מוכן להיות מקריבין בו הקרבנות, וחוגגין אליו שלוש פעמים בשנה, שנאמר "ועשו לי מקדש". וכבר נתפרש בתורה משכן שעשה משה רבנו והיה לפי שעה, שנאמר "כי לא באתם עד עתה וגו'".

(פרק א, הלכה א)

● כיוון שנבנה המקדש בירושלים, נאסרו כל המקומות כולן לבנות בהן בית לה' ולהקריב בהן קרבן; ואין שם בית לדורי הדורות אלא בירושלים בלבד, ובהר המורייה שבה, שנאמר "ויאמר דוד זה הוא בית ה' האלוהים, וזה מזבח לעולה, לישראל", ואומר "זאת מנוחתי עד עתה".

(פרק א, הלכה ג)

● ואלו הן הדברים שהן עיקר בבניין הבית: עושין בו קודש, וקודש-הקודשים, ויהיה לפני הקודש מקום אחד והוא הנקרא אולם; ושלושתן נקראין היכל. ועושין מחיצה אחרת סביב להיכל, רחוקה ממנו כעין קלעי החצר שהיו במדבר; וכל המוקף במחיצה זו, שהוא כעין חצר אוהל מועד, הוא הנקרא עזרה. והכול נקרא מקדש.

(פרק א, הלכה ה)

● מצוות עשה ליראה מן המקדש, שנאמר "ומקדשי תיראו". ולא מן המקדש אתה ירא אלא ממי שציווה על יראתו.

(פרק ז, הלכה א)

סיפורם של בתי-המקדש

הבית הראשון

עד שנחרב בידי הרומאים, בשנת גת"ל (70 לספירת העמים).

החורבן

לאחר מצור על ירושלים, שנמשך חודשים רבים, הכניעו הלגיונות הרומיים את יהודי העיר, המיתו רבים מהם והעלו את בית-המקדש באש. תיאורי חז"ל של רגע השריפה מצמררים: "כשראה כוהן גדול שנשרף (בית-המקדש), עלה לראש גגו של היכל ועמו כיתות-כיתות של פרחי-כהונה ומפתחות ההיכל בידיהם. אמרו לפני הקב"ה: 'ריבוננו של עולם! הואיל ולא זכינו להיות גזברים נאמנים לפניך - הרי מפתחות ביתך מסורים לך!' וזרקום כלפי מעלה. יצאה כמין פיסת יד וקיבלתם. כשראו הכוהנים והלוויים שנשרף בית-המקדש, נטלו את הכינויים ואת החצוצרות... ונפלו באש ונשרפו" (פסיקתא רבתי כו,ז).

הגאולה

אמרו חז"ל: "אותו היום שנכנסו אויבים לעיר והחריבו בית-המקדש... נולד משיח" (מדרש זוטא איכה פרשה א, פסקה ב).

התמונות בעלון באדיבות:

'המקדש' - ספר מהודר בפורמט אלבומי המסביר וממחיש את בית-המקדש השני וכליו לפי הרמב"ם. טל' המחבר: 02-5811227. המו"ל: 'ברית שלום'. 'ספר המקדש' - ספר בפורמט אלבומי המתאר את תולדות המקדש לדורותיו. מו"ל: 'פרסומי ישראל' ו'מכון המקדש', טל' 02-6264545.

